

Er der nogen?

34 grunde
til at søge Gud

clv

34 grunde

Forord ————— 7

VIDENSKAB

Et super finjusteret univers taler for Gud ————— 8

Evangelierne er historisk pålidelige ————— 15

Historikere anser en opstandelse for mulig ————— 41

Fundet af bibelske håndskrifter understøtter
Bibelens troværdighed ————— 83

Mennesket har en indre sans for skønhed ————— 113

Ikke-bibelske kilders udsagn om Jesus ————— 144

LOGIK

Denne verden uden Gud er meningsløs ————— 11

Gud alene er i stand til at skabe ud af intet ————— 26

Selv Jesu fjender vidner om
overnaturlige kræfter ————— 60

Naturen vidner om en Skaber ————— 85

En tilsyneladende modsigelse:
Gud er retfærdig og nådig ————— 103

Gud er ikke ansvarlig for det onde i verden ————— 109

Om vores faglige blindhed ————— 116

Pascals væddemål (Resumé) ————— 151

1. Oplag 2019

© 2019 by Christliche-Literatur-Verbreitung e.V.
Ravensberger Bleiche 6
33649 Bielefeld, Tyskland

Oversættelse og bearbejdning: Lars Dahl og Christine Stücher
Cover, sætning og layout: Christian Schumacher
Omslagsfoto: Soren Astrup Jorgensen, unsplash.com
Illustrationer: André Hirschler, Persis Stücher

Kontakt: Gud-findes.dk

Tryk og indbinding: GGP Media GmbH, Pößneck, Tyskland

Artikelnr. 256408
ISBN 978-3-86699-408-9

HISTORIE

- Profetierne om Israel er nøje gået i opfyldelse — 29
- Bibelen har modstået ethvert angreb ned gennem verdenshistorien — 44
- Forudsigelsen af korsfæstelsen blev opfyldt i detaljer — 97
- Bibelen er trods dens store forfatterskare sammenhængende — 111

CITATER

- Videnskab og tro udelukker ikke hinanden — 20
- Store mænds sidste ord — 51
- Ateismen udspringer ikke af den moderne naturvidenskab, men af filosofien — 58
- En missionær forklarer:
Hvorfor Bibelen har ret — 73
- Den saglige videnskabsmand må ikke være en tvivler om Gud — 78
- Den kristne tro forandrer mennesket til det gode - 101
- Store personligheders udtalelser om Bibelen — 106
- Pastor Dr. S.M. Lockridge: »That's my King!« — 148

ERFARET

- Troen helbreder bitterhed — 22
- Marc: Gud frelser fra vold og stofmisbrug — 34
- Gud hjælper Mircos forældre til at tilgive deres søns morder — 48
- Thomas Graumann: Selvom hans familie døde i Hitlers gaskamre, kunne han tilgive — 54
- Monika: Befriet fra mørkets magter — 61
- Kristne har et håb, der rækker ud over denne verden — 74
- En helt almindelig dansker oplever Guds forvandling — 86
- Ole Hallesby: Hvorfor jeg er kristen — 119
- Kilder — 155

Hej!

Du har et ganske særligt lille hæfte i hånden: **34 grunde** – fra meget forskellige fagområder, der alle drejer sig om det vigtigste spørgsmål overhovedet:

Findes Gud eller ikke?

- Der er bidrag fra natur- og historievidenskab
- Og fra mennesker, som har gennemgået svære prøvelser i livet, og som har erfaret Guds hjælp og trøst.
- Dertil kommer en del inspirerende citater fra kendte personer.
- Indimellem er der nogle vittighedstegninger, som kaster et kritisk lys på, hvordan vi mennesker omgås Gud.

Rækkefølgen af kapitlerne følger bevidst ikke en bestemt rød tråd, de danner derimod tilsammen en mosaik af ansporinger til eftertanke for læseren. Vi ønsker dig en spændende læsning og mod til at tage emnet op til ny vurdering.

Christine Stücher og Lars Dahl

»Tænkningen kan ikke besvare sit sidste >hvorfor?<, fordi også dette svar uundgåeligt ville afføde et nyt >hvorfor?<<¹

Dietrich Bonhoeffer (1906–1945), evangelisk teolog, myrdet af nazisterne i koncentrationslejr

»Dengang jeg begyndte at leve umoralsk var det, jeg også begyndte ikke længere at tro på Gud.«²

Voltaire (François-Marie Arouet) (1694–1778), fransk forfatter og oplysningsfilosof

»Jeg tror ikke på Gud, men jeg savner ham.«³

Julian Barnes (f. 1946), i et essay 2010 i ugeskriftet SPIEGEL, lever som forfatter i London

»Jeg kunne godt forestille mig, at et menneske oppefra ser ned på jorden og vil hævde, at der ikke findes nogen Gud; men jeg kan umuligt forestille mig, at et menneske ser op til himlen og fornægter Gud.«⁴

Abraham Lincoln (1809–1865), USA's præsident, arbejdede for afskaffelsen af slaveriet

Et super finjusteret univers taler for Gud

Livet på jorden er ekstremt finjusteret. John Lennox, professor i matematik ved Oxford Universitet, sætter det på spidsen: »I de forgangne årtier opdagede man, at universet nødvendigvis og præcist må opfylde ganske bestemte betingelser for at liv, som vi kender det, er muligt. Bestemte parametre skal ligge indenfor meget snævre intervaller.«⁵

Til disse »finjusteringer« hører eksempelvis: Solen skal meget præcist have den rigtige afstand til jorden. Jordens hældning (omdrejningsaksens vinkel i forhold til vertikalen for ekliptika planet) er 23,5 grader, hvorved vi har årstiderne, for ikke at tale om: Solen leverer konstant den samme mængde energi.

Hvis ikke jorden havde månen til støtte, ville den ikke have en stabiliseret aksehældning (dette ville

fremkalde vejrkaos) og den ville komme på afveje. Månen er således et gavnligt instrument til at udligne jordens bevægelser. Hvis jordaksens hældning var nul grader (helt parallel med vertikalen) havde vi ikke nogen klimazoner, i hvilke livets store mangfoldighed af planter og dyr kunne udbrede sig. En jordakse med en hældning på 90 grader, pegende direkte mod solen, ville betyde, at vi ikke havde nogen døgnrytme, og temperaturerne ville være så ekstreme, at vi ikke ville kunne overleve dem. Hvis månen var tættere på jorden, ville denne rotere meget langsommere. En dag varede så omtrent en måned. Og noget lige så tankevækkende: Selv planeten Jupiter har indflydelse på nat- og dag-rytmen, selvom den gennemsnitligt befinder sig 778 millioner km fra jorden.

Jupiter beskytter også jorden mod indfaldende meteoritter, kometer og andre himmellegemer takket være sin enorme masse, som er ca. 300 gange jordens, og som gør den til en »gravitationsstøvsuger«. Med få minutters interval slår et himmellegeme ned på planeten, fordi dennes stærke gravitationsfelt suger det til sig.

Der er endnu mere: Solens stærke partikelstråling er dødelig for alt liv på jorden. Men jorden har et magnetfelt, som styrer strålingen hen til dens poler, noget, som f.eks. kan observeres som polarlys (aurora polaris) på både nord- og sydpolen. Vores atmosfære har netop den enestående sammensætning af gasarter (ilt, kvælstof, osv.), som sikrer, at

levende organismer overhovedet kan udfolde sig på kloden. Gassammensætningen muliggør desuden dannelsen af et beskyttende ozonlag, som bremser den ultraviolette (UV) og meget skadelige del af sollyset. UV-strålingen fremkalder sygelig vævsdannelse i organismer og beskadigelse af DNA. Men alligevel tillader atmosfæresammensætningen, at et smalt spektrum af elektromagnetisk stråling når jordens overflade, og netop denne del af strålingen gør planternes fotosyntese mulig! Sidstnævnte er en helt uundværlig energileverandør, som desuden sikrer en organisk binding af CO₂. Solstrålingens spektrum har sit maksimum netop for den smalle del, der er nødvendig for liv på jorden.

Så har det vist sig, at solens positionering i vores galakse, mælkevejen, og dennes afstand til andre galakser er helt afgørende for, at kollisioner undgås. Universets finjusterede parametre er virkelig noget enestående og særligt.⁶

Hvilken indsigt bliver der fra ateistisk side altid fremført? Man forsøger at forklare dette helt utrolige sammenfald af »tilfældige« hændelser, der skal til for at liv kan opstå, ved at tildele processerne uendelig meget tid for derved at sandsynliggøre dem. Men den helt unikke finjustering af parametre vidner jo om Gud, som den, der har skabt og finjusteret alt, så den smukke orden, skønhed og herlighed i universet er fremkommet.

Forundringen over naturen og dens finjustering bør ikke standse ved fascinationen af skaberværket

i sig selv, men må snarere munde ud i en erkendelse af, at skaberværket har en Skaber.

LOGIK

Denne verden uden Gud er meningsløs

Er der en årsag til eller begrundelse for liv på jorden? Eller er det blot et besynderligt tilfælde, at du og jeg eksisterer? Siden tidernes morgen har mennesket beskæftiget sig med dette spørgsmål - lige fra videnskabsmanden til det lille barn.

Hvis man arkiverer spørgsmålet om Guds eksistens og et liv efter døden under rubrikken »for tvivlsomt«, så må man dog i det mindste spørge sig selv, hvad der så er meningen med livet. Hvis døden virkelig sætter et endegyldigt punktum for alt, hvis jeg hverken håber på det gode, eller frygter det onde, så må jeg dog spørge mig selv, hvorfor jeg er her, og hvordan jeg under disse omstændigheder bør forholde mig. Svaret er ganske vist klart, men samtidig

så ufordøjeligt, at de fleste ikke kan acceptere det: Livet har ingen mening, der er ingen mening med det. Men hvem giver os så ret til at leve eller at lade andre leve?

De mere tænksomme blandt mennesker har altid været fascinerede af følgende spørgsmål: »Hvorfor findes der overhovedet noget og ikke ganske enkelt ingenting?« Dette spørgsmål er i lyset af Big Bang teorien blevet endnu mere interessant. Flere ting peger på, at universet udvider sig eksplosionsagtigt, og at det hele engang begyndte i ét uendeligt lille tæthedspunkt.

Francis Collins (amerikansk genetiker) formulerede dette i sin bog »Gud og generne«, som følger:

»Vi ved med meget stor sikkerhed, at universet havde en begyndelse, et urknald (el. Big Bang). For 15 milliarder år siden begyndte universet i et ufatteligt lysende energiglimt ud fra et uendeligt lille punkt. Dette betyder, at der før urknaldet intet var. Jeg kan ikke forestille mig, hvordan naturen – eller i denne sammenhæng, universet – skulle have skabt sig selv. Og den kendsgerning, at universet havde en begyndelse, medfører naturligvis, at der var Nogen tilstede, der med intelligens og kraft kunne sætte det hele i gang. Det forekommer mig, at denne »Nogen« måtte være uden for naturen.«⁷

Bibelen går, som mange andre, ud fra dette intet i den præ-eksistentielle tid. I Det Nye Testamente, i Hebræerbrevet, kap. 11, vers 3 står der: »I tro fatter vi, at verden blev skabt ved Guds ord, så det, vi ser, ikke er blevet til af noget synligt«.

Overfladisk betragtet kunne man sige: »Så langt ligger ateister og kristne alligevel ikke fra hinanden«, dog med en tankevækkende forskel: De kristne bygger deres udtalelse om årsagen til verdens skabelse på Guds ord. Han skabte os, fordi han ville det.

Alt, hvad vi kan observere i denne verden er med et andet ord »kontingent«, dvs. det har sin årsag i noget udenfor sig selv. Universet er fuld af kontingente fænomener. Og dog mener mange, at det ikke har nogen Skaber, nogen årsag, der ligger udenfor det selv.

Sandsynlighederne for, at der er fremkommet et »univers ud fra intet og uden noget ophav« er desuden ualmindeligt ringe for ateisterne. For at der kan opstå organisk liv må fysikkens fundamentale love og konstanter – f.eks. lysets hastighed, tyngdekraften, de stærke og svage kernekrafter – alle sammen have værdier, som ligger indenfor ekstremt snævre tolerancer. Collins formulerede det rammende:

»Hvis man betragter universet ud fra videnskabsmandens synspunkt, så giver det indtrykket af, at det vidste, at vi ville komme. Der er 15 konstanter – tyngdekraftkonstanterne, diverse konstanter for den stærke og svage kernekraft osv. – som skal have helt nøjagtige værdier. Hvis bare én af konstanterne ville afvige med en milliontedel (i nogle tilfælde: en milliontedel af en million-



Foto: NASA

tedel) fra sin kendte værdi, ville universet slet ikke være kommet dertil, hvor det (og vi) er nu. Materien ville ikke være kondenseret, og der ville ikke være galakser, stjerner, planeter eller mennesker.«⁷

Nogle forskere siger, at det nærmest er, som havde en ingeniør indstillet en meget kompliceret maskine til at måle alle sine værdier indenfor ekstremt snævre tolerancer. Det er højst usandsynligt, at dette kunne være sket gennem tilfælde.

Selv en af vor tids kendteste fysikere, den nyligt afdøde Stephen Hawking, erkender: *»Væddemålet mod et univers, som vores, som er opstået ved et urknald, står med tårnhøje odds mod os. Jeg tænker, at der er entydigt religiøse implikationer. Det ville blive meget svært at forklare, hvorfor universet netop var begyndt på denne måde, hvis ikke der var tale om et indgreb fra en Gud, der ville skabe størrelser som os.«⁸*

Det er teoretisk muligt, at vi tilfældigvis befinder os i et univers (blandt et uendeligt antal universer), i hvilket organisk liv gennem spontane tilfældige processer har udviklet sig. Vi kan ganske vist ikke bevise, at denne superfine justering af universet skyldes en overordnet plan, men det ville være ufornuftigt ikke at gå ud fra denne formodning. Derfor dette spørgsmål til dig: Hvor fornuftigt er det at tro, at det usandsynlige tilfælde er sandheden?

Evangelierne er historisk pålidelige

Mange mennesker forestiller sig, at Bibelen oprindeligt blev nedskrevet anderledes, end den udgave, vi i dag har foran os. Det er en populær myte, at Bibelen gennem århundrederne er blevet ændret, men de faktiske, historiske referencer afkræfter dette.

Evangelierne forfattere gør ingen hemmelighed ud af, at de ikke blot taler om ting, der har med troen at gøre, men også gengiver historiske fakta. Lægen Lukas, fra hvem vi har Lukas Evangeliet, skriver netop af denne grund sit værk om Jesus.

I begyndelsen af Lukasevangeliet læser vi, at en højtstående romer ved navn Teophilus er parat til at blive en kristen, såfremt han får tilstrækkelige og pålidelige informationer derom. Derfor skriver Lukas til ham, efter at han »nøje har gennemgået alt forfra«, for at denne romer kan vide, hvor »pålideligt det er, som du er blevet undervist i.« (Lukas-evangeliet kap. 1, vers 3-4). Lukas vil altså skrive som en

historiker, og det er netop, hvad Teophilus forventer af ham. Han har tydeligvis været tilfreds med resultatet, for han lader sig også tilegne fortsættelsen af Lukasevangeliet: »Apostlenes Gerninger«. Den, der altså efterspørger disse teksters troværdighed, følger derfor en gammel tradition.

Lad os dvæle lidt endnu ved lægen Lukas. Fordi vi ved, at hans andet værk, *Apostlenes Gerninger*, ender før begivenhederne i årene 62-67 e.Kr.f. – nemlig henrettelsen af de ledende apostle Jakob, Peter og Paulus⁹ – kan vi slutte, at hans første skrift, Lukas Evangeliet, er forfattet nogen tid tidligere¹⁰. Dette indebærer, at evangeliet blev skrevet på et tidspunkt, hvor øjenvidner endnu levede. Lukas kunne ikke blot gøre brug af skriftlige kilder, han kunne også spørge mennesker, som havde været med i begivenhederne. For en historiker er det ideelle betingelser¹¹.

Skulle vi sammenligne disse vilkår med dem, en nutidig historiker har, der vil skrive om 2. verdens-

krig, så har denne det en del sværere (pga. den dobbelt så lange tid, der er gået) ved fejlfrit at berette om det skete. Mellem vores nutid og 2. verdenskrig er der mere end 70 år, men mellem Lukas og Jesus er der kun 30. Mange øjenvidner har endnu været i live. For alle fire evangeliers vedkommende går man ud fra, at de er forfattet før templets ødelæggelse i år 70 e.Kr., idet ingen af dem omtaler denne epokegørende begivenhed.

Et andet og stærkt argument for pålideligheden af disse teksters overlevering er deres forskellighed. Evangelierne er forskellige i detaljer, hvad angår Jesu udtalelser. Ikke alle beretninger og ikke alle Jesus-ord står ordret ens i alle fire tekster, og ikke alle personer dukker op på samme måde overalt. Netop dette bliver af kritikere af Bibelen brugt som argument mod dens troværdighed. Dog, ved nøjere betragtning er dette forhold et argument for, at kirken ikke kan have ændret i teksterne, fordi den i så



fald havde »harmoniseret« dem. Ingen har efterfølgende flettet dem ind i hinanden eller manipuleret dem i bestræbelsen på at øge troværdigheden. Man vidste godt, at forskellige mennesker – dengang såvel som nu – ser forskelligt på detaljerne og derfor fremstiller sagen med forskellig vægtning for deres læsere (eller tilhørere). Det drejede sig jo ikke om fejl hos den ene eller den anden, men om perspektivet. For at tydeliggøre dette blev alle fire evangelier – og ikke kun ét af dem – optagede i den kanon, som udgøres af i alt 27 nytestamentlige skrifter. De blev oversat, og det står enhver frit at kritisere og grundigt undersøge dem.

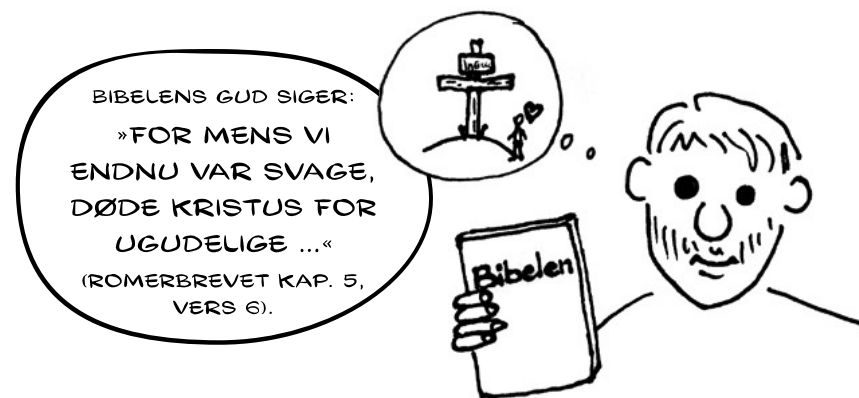
Sammenligner man med f.eks. islam bliver forskellene meget klare: Indtil denne dag forbyder islam enhver undersøgelse af koranens tekstindhold og -overlevering, og kun én eneste tekstfremstilling på arabisk har absolut gyldighed¹². Oversættelser til andre sprog er ikke bindende. Dermed er en åben



samtale om Islams troværdighed nærmest umuliggjort; en muslim kan altid sikre sig og hævde, at dét, som samtalepartneren læser i en af koranens 114 suraer, slet ikke står der eller i det mindste betyder noget helt andet.

Bibelen holder stand mod enhver tekstkritik, som anstrenger sig til det yderste med nøje at rekonstruere urteksten, og den (Bibelen) er fuldstændig transparent.

Men ét kan tekstkritikken ikke – nemlig forudse et trosskridt. Den kan ikke undertvinge troen på Jesus, og ingen tekstforsker kan borttage troen fra en bibellæser. At Bibelens tekster rent historisk er overleveret på den bedst tænkelige måde, derom hersker der blandt historikere ingen tvivl.



JESUS HAR BANET VEJEN TIL DEN LEVENDE GUD VED SIN STEDFORTRÆDENDE DØD PÅ KORSET. DU VILLE ALDRIG KUNNE FORMÅ DET SELV. TRO PÅ HAM, SÅ REGNES DU FOR FULDKOMMEN OG NÅR MÅLET.